

bytte, der kunde paaregnes efter Lovforslaget. Skibsfartens Indtægter har jo i 1916 været stadig stigende; og de har utvivlsomt indtil Dato i væsentlig Grad oversteget det Beløb, der indtjentes i den tilsvarende Del af 1915. Selvfølgelig er ogsaa Udgifterne for Skibsfarten steget i den Tid, men dog sikkert ikke tilnærmelsesvis i samme Grad, og naar der saa tages Hensyn til, at det efter Mindretallets Ændringsforslag skal være den Nettoindtægt, som indvindes ved Skibsfart for hele Aaret 1916, der skal beskattes, medens det efter Lovforslaget kun er den Bruttoindtægt, der er indtjent efter 17. Januar — og saaledes som Lovforslaget er affattet, vil Bruttobeskatningen ikke komme til fuld Virkning før vistnok tidligst hen i April Kvartal, idet den ikke træder i Kraft for de forskellige Skibe, før de paabegynder en ny Rejse efter 17. Januar —, tror jeg, at der er al Grund til at gaa ud fra, at Udbyttet af det Bidrag, der her paalægges Skibsfarten, ikke bliver væsentligt mindre efter vort Ændringsforslag end efter Regeringens Lovforslag; maaske vil det endogsaa blive større. Ingen kan vide det med Sikkerhed, saa meget mindre som man jo ikke kan ane, hvordan den Del af 1916, der er tilbage, kan forme sig for Skibsfarten. Jeg har ikke overset, at efter Regeringens Lovforslag kan Bidraget forhøjes, efter som Fragterne stiger, men det er givet, at det kan ikke gøres fra Dag til Dag efter Fragternes Stigning; det kan kun gøres med visse Mellemrum, og hver Gang Bruttoafgiften forhøjes, kan den nye Afgift først afkræves for de Skibes Vedkommende, der begynder en ny Rejse efter denne Dag. Det gaar jeg i hvert Fald ud fra som givet. Man kan ikke, naar et Skib har sluttet en Fragt under en bestemt Forudsætning med Hensyn til Beskatning, forhøje Afgiftsprocenten, medens Skibet er paa denne Rejse. Derimod, for Nettoafgiftens Vedkommende stiger Afgiften automatisk, efter som Fragterne stiger. Jeg tror altsaa, at man kan gaa ud fra, at vort Ændringsforslag i alt væsentligt vil give et noget lignende Udbytte som Regeringens Lovforslag for Aaret 1916.

Ses der dernæst paa vort Ændringsforslag i Forhold til Skibsfarten, imødekommer Forslaget jo det Ønske, der er udtalt fra Skibsfartens Side, hvis der skal paalægges Skibsfarten at yde et Bidrag, at dette da maa blive beregnet af Nettoindtægten. Det er utvivlsomt set fra Skibsfartens Standpunkt det heldigste, idet Nettobeskatningen ikke saaledes kan paavirke Re-

dernes Dispositioner, som en Bruttobeskatning sikkert vilde gøre. Ved en Nettobeskatning eller ved Paalæg af et Bidrag paa Nettoindtægten, skal jeg rettere sige — men jeg beder undskyldte, at jeg af og til kommer til at sige Beskatning, thi det ligger jo saa nær —, ved Paalæg af Bidrag efter Nettoindtægten kan der ikke i nogen som helst Maade blive grebet ind i Redernes Dispositioner. De vil kunne disponere over deres Tonnage ganske ens, hvad enten det er dem paalagt at svare et saadant Bidrag af Nettoindtægten eller ikke. Og naar man holder sig til Nettoindtægten, kan den foreslaaede Afgifts Størrelse, som jo er $\frac{1}{8}$ af Nettoindtægten, vistnok ikke siges at være særlig høj, men jeg mener ogsaa, den er høj nok. Gaar man ud fra Indtægten i 1915 — og indtil videre har man ikke andre Aar af Krigsaarene at gaa ud fra —, vil $12\frac{1}{2}$ pCt. af Nettoindtægten vistnok for Skibsfartens Vedkommende give en Afgift, der omtrent vil svare til den norske Særafgift paa Skibsfarten, dog er den vist nærmest lidt lavere; derimod vil den være noget mindre end den hollandske Særafgift, men noget større end den svenske; de to sidste er kommet til Veje ved frivillig Overenskomst. Man kan derfor sikkert ikke sige med Rette, at vi her tager haardere fat paa vor Skibsfart med Hensyn til Særbeskatning, Paalæg af særlig Afgift, end man allerede har gjort i de andre neutrale Lande, som jeg har nævnt, naar man tager den som Helhed. Og i den Omstændighed, at vi gør Afgiften til en Aarsafgift i Stedet for en Maanedsafgift, som Lovforslaget har, ligger der utvivlsomt en meget stor Favør for Skibsfarten i Sammenligning med Lovforslagets Regel. Efter Lovforslaget skal Afgiften svares maanedsvist af de indsejlede Bruttofragtbløb, uanset, hvordan Udgifterne har været, og uanset, om der ved Ophold, Havari eller Forlis er lidt nok saa stort Tab. Efter Nettobeskatningen bliver det kun det Nettoudbytte, der i Aarets Løb er erhvervet, der bliver Genstand for Beregning af Afgiften, og der vil saa blive taget det sædvanlige Hensyn til de Uheld, der kan være lidt i Aarets Løb af en eller anden Art, altsaa det sædvanlige Hensyn, som tages ved Opgørelsen af skattepligtig Nettoindtægt.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Anvendelsen af Provenuet af et saadant Bidrag, kan Mindretallet i Princippet godkende Lovforslagets Bestemmelser; men man har fundet, at mellem de Foranstaltninger i Anledning af Dyrtiden, som der kunde